

*„Az Ég szállt le a földre, és amikor az Ég leszállt a földre,
akkor föl vitted Krisztus ezt a földet az Égbe,
föl emelkedett, mennyei lett az ember Benned, a Keresztben.
És ott állunk mi mind megannyian, mind földiek, mi mind
ott állunk a Te mennyei Trónod előtt,
a Te mennyei Keresztedet imádjuk, a Szentet, áldjuk
mindörökké egyetlen ajakkal:
Ó üdvösség Keresztje, ó Élet Szent Keresztje!
Ó áldott Krisztus, egyetlen eggyé teted, eget és földet
egyesítetted,
föl emeltél minket az Égbe, mert lejöttél hozzánk a földre.
Imádunk Téged és áldunk.”*

Szent Kereszt felmagasztalása

Szám 21,4b-9

Fil 2,6-11

Jn 3,13-17

Szent – Kereszt. Két szó, két fogalom. Két világ, amely között ellentét feszül. Ellentét? Kibékíthetetlen? Hiszen egyetlenegy a kereszt. Egyetlenegy és megoszthatatlan.

Mégis kettő, és ez a kettő az egy. A kereszt valóban kereszt, a kereszt valóban fájdalom.

Valóban széken és átok a kereszt, a kereszt a rettentő halál.

A mennyből alászállott, az, aki Isten, nem ragaszkodott isteni alakjához, hanem kiüresítette önmagát.

Olyan Ő a kereszten, mint összetört edény. Kiüresítette önmagát és magára vette az ember alakját.

Az emberét? A bűn nyomorúságának sebeit vette magára, az ember szégyenét öltötte fel, a halált.

Valóban alászállott, a börtönök mélyén látogatott meg bennünket, a bűn börtönében, abban a sötét éjben, ahol vergődött az emberi lélek.

És ott van Krisztus, egy velünk, a mi Testvérünk lett, a mi szégyenünk Testvére, a mi kínjaink Testvére, a mi halálunk Testvére lett. Magára vette a mi terheinket. Íme a kereszt.

A kereszt az egész világ bűnének terhét viseli magán, az egész világ szégyenét, a kereszt minden halál sötétjét viseli magán. Ó, rettentő kereszt, ó iszonytató mély! Ó, te fájdalom!

A kereszt mégis szent, mégis dicső. Magasztos és erő a kereszt, megtörhetetlen és halhatatlan Élet,

mert a kereszten Krisztus a mennyből nem csupán alászállott, nem csupán elmerült az ember bűnének sötét éjjelén, a kereszten Krisztus fölment az Atyához.

Ő engedelmes, így halt meg a kereszten.

Engedelmeskedett a halálig, a kereszthalálig, engedelmeskedett a keresztig.

És amikor engedelmes volt, akkor Ő a Fiú, igen, a kedves, akiben kedve telik az Atyának.

Amikor engedelmes az Atyának, akkor Ő ott van az Atya kebelén, odahajol az Ő ölére.

Amikor engedelmes az Atyának, akkor minden az övé, ami az Atyáé: övé az Élet, az Örök Élet.

Amikor engedelmes az Atyának, akkor Ő Isten, az Isten Egyszülöttje. Ő a Kereszt.

Krisztus a kereszten fölment a mennybe.

Aki a mennyből alászállott a keresztre, Ő fölemelkedett ezen a létrán,
Jákob létráján fölment az Égbe, és ott van az Atya ölében. Ezért szent a kereszt.
Nemcsak szégyen és átok fája, a kereszt a megdicsőülés trónja, a kereszt a
Szentség szentélye.

Kereszten függő Krisztus, ó milyen dicsó a Te neved!

Istennek hív Tégedet minden ajak és áldva kiáltja,
és leborulnak előtted az egek és térdet hajtanak a földiek,
és az alvilág rettegve imád Tégedet, kereszten függő Krisztus, Atyának
Egyszülöttje,

Te, aki egyetlen vagy, elkülöníthetetlen az Atyától, aki Isten vagy,
ott vagy az Atya ölében, ó kereszten függő Krisztus, Te megdicsőült, Te Szent,
Te halhatatlan, Te erős,

Te valóban Isten. Te kibékítetted, igen, e kettőt, a mi halálunk szégyenét, a mi
bűneink átkát,

és az Istennek törhetetlen szentségét, a végtelen Fényt.

Ezt a mély sötétet a Világossággal, Önmagaddal Te kibékítetted a kereszten.

Mert igen, Te együttérezel velünk. Mert Te igen, Te a Szeretetet vagy,
és a Szeretetet hozott Téged mihozzánk olyan közel, hogy semmi el nem választ
tőlünk Tégedet.

A szeretet miatt Te nem irtóztál a mi sebeinktől, hanem alászálltál a mi bűneink
mélyére,

fölibénk hajoltál és magadra vetted minden vétünknek terhét,
mert szerettél minket, mert Szeretetet vagy.

Ezért szálltál alá a mennyből, ezért vagy itt e föld mély sarában, a mi bűneink
börtönében, a halálban.

Ó kereszten függő Krisztus, ezért lettél emberré, magadra öltötted a mi
emberségünk gyalázatát.

De mert Szeretetet vagy, éppen azért, mert végtelen Szeretetet,
azért mi különíthetne el Téged az Atyától éppen ezen az órán,
éppen a Te szereteted kiáradásának óráján, amikor odaadtad életedet, amikor
halált haltál,

éppen a Te szereteted kiáradásának óráján öleled át a végtelen Jóságot.

Az Irgalom oltárán vagy Te a kereszten, ott vagy az Atya ölében.

Igen, a Te kereszted az Atya ölelő karja, Ő tart Téged.

És ott, az Ő mennyei ölében nincsen fájdalom, nincsenek könnyek és nincs
halál, ott élet van.

Igen, élet a kereszt, ott nincsen szégyen. Igen, a kereszt dicsőséges.

Ó, miként békítetted ki Te ezt a kettőt, ezt az ellentétet?

Halál és élet egyetlenegy a Te kereszteden Krisztus?

Szent - Kereszt. Kettő? Kettő ellentétes?

Igen, kettő, de nem ellentétes többet, mert Krisztus keresztje a földre hozta az
Eget,

és Krisztus keresztje az Égbe emelte a földet.

Nem ellentétes többet, mert Krisztus keresztje ide állította mellénk az Istent, a mi Testvérünk lett.

Úgy érezt velünk együtt, hogy magára vette a mi minden terhünk.

Itt van az Ég a mi földünk legmélyebb mélyében.

És amikor itt van az Ég, akkor mennyei lett ez a szomorú föld.

Nem szomorú már, hanem minden szenvedés tündöklőn fényes,

és a halált, a mi halálunkat átragyogja az Élet fénye,

a legyőzhetetlen, a törhetetlen, a halhatatlan, a Szent Élet,

az Örök Szeretet, az Isten ragyog bennünk. Nincs ellentét többet.

Az Ég szállt le a földre, és amikor az Ég leszállt a földre, akkor föl vitted Krisztus ezt a földet az Égbe,

fölemelkedett, mennyei lett az ember Benned, a Keresztben.

És ott állunk mi mind megannyian, mind földiek, mi mind ott állunk a Te mennyei Trónod előtt,

a Te mennyei Keresztedet imádjuk, a Szentet, áldjuk mindörökké egyetlen ajakkal:

Ó üdvösség Keresztje, ó Élet Szent Keresztje!

Ó áldott Krisztus, egyetlen eggyé teted, eget és földet egyesítetted,

fölemeltél minket az Égbe, mert lejöttél hozzánk a földre. Imádunk Téged és áldunk.

Ámen.

2021. szeptember 14.

Takács Gyula plébános atya